

خانه نو نوی کور

New Home

خانه نو، سرویس خبری برای اهل افغانستان در امریکا است
نوی کور، په امریکا که د افغانانو لپاره یو خبری خدمت دی

A news service for Afghans in America

NEW HOME is brought to you by Sahan Journal, Afghan Cultural Society, and Center for Victims of Torture. It's reported and written by Hussain Ali Haidari.

Photo Credit: Wakil Koshar/AFP

قانون امر به معروف و نهی از منکر طالبان و مرگ تدریجی زنان

- نظر کردن مردان بالغ بیگانه به بدن و روی زنان و نظر کردن زنان بالغ به بدن مردان بیگانه حرام است
- صدای زنان بلند خواندن آهنگها، نعتها، قرائت در مجموع عورت است
- زنان تنها در چاردیواری خانه حق زندگی دارند

قانون امر به معروف و نهی از منکر طالبان و مرگ تدریجی زنان

مقدمه

وزارت عدلیه طالبان «قانون امر به معروف و نهی از منکر» را بعد از توشیح هیت‌الله آخندزاده رهبر این گروه در جریده رسمی شماره ۱۴۵۲ مورخ ۲۵ محرم الحرام ۱۴۴۶ هجری قمری به نشر رساند. این قانون یک مقدمه، ۴ فصل و ۳۵ ماده دارد. در این قانون سه دسته احکام دیده می‌شود: الف) احکام عمومی مشترک میان زنان و مردان؛ ب) احکام اختصاصی مربوط به محتسبان؛ ج) احکام اختصاصی مربوط به زنان. حال پرسش اصلی اینست که در این قانون جدید چه محدودیت‌هایی بر زنان وضع شده است؟

در پاسخ باید اذعان کرد که در «قانون امر به معروف و نهی از منکر» طالبان احکام مربوط به زنان در چند ماده به‌طور ویژه تصریح و بیان شده است. در این مواد، علاوه بر محدودیت‌های قبلی‌ای که پیش از این قانون، در ۲۰ فرمان جداگانه توسط هیت‌الله آخندزاده به آن‌ها تصریح شده، (مانند منع تحصیل و کار زنان، منع حضور در پارک‌های تفریحی، منع ورزش، منع کار در ادارت دولتی و وزارتخانه‌ها، منع برگزاری و شرکت در تجمعات و راهپیمایی‌های اعتراضی، منع اجرای موسیقی، منع بازیگری در تیاتر، منع رقص، منع ظاهر شدن در تلویزیون بدون حجاب مورد نظر طالبان، منع رانندگی، منع اشتراک در برنامه‌های آموزشی زنان، منع انتخاب‌برشته تحصیلی، منع رفتن در حمام‌های زنانه، منع آرایشگری، منع دوکانداری، منع اشتراک در جشنواره‌های تحصیلی، منع کار در سازمانهای غیر دولتی و...)، محدودیت‌های دیگری نیز بر زنان وضع شده که آن‌ها را به‌طور فشرده مرور و بررسی می‌کنیم:

1. پوشاندن تمام بدن: طالبان پس از به دست گرفتن قدرت در افغانستان همواره بر حجاب تأکید داشته و آن را از اصول غیرقابل تغییر حکومت خویش اعلان کرده و بر اجرایی شدن آن سخت تأکید ورزیده‌اند. در این‌که منظور این گروه از «حجاب شرعی» چیست، در ماده سوم فقره ۱۰ چنین آمده است: «حجاب شرعی به لباسی گفته می‌شود که تمام بدن و روی زن را از نامحرمان می‌پوشاند؛ نازک، کوتاه و چسب، نباشد.» در فقره ۴ ماده سوم نیز بر این مسأله مجدداً تأکید شده است؛ یعنی زن باید تمام بدن به شمول صورت خود را از نامحرم، چه در خانه و چه در بیرون از خانه بپوشاند. لباس نازک نپوشد. معلوم نیست «لباس نازک» همان لباس بدن‌نماست که هیچ زنی در افغانستان چنین کاری تاکنون در محضر عام انجام نداده یا هرگونه لباسی را بجز لباس ضخیم شامل می‌شود؟ همچنین طبق این حکم، زن نباید لباس کوتاه بپوشد. روشن نیست که منظور از «کوتاه» چیست؟ آیا لباسی که تا ساق پاه میرسد هم لباس کوتاه است؟ علاوه بر آن، نپوشیدن «لباس چسپ» تعریف نشده است.

ادامه ...

آیا پوشیدن هرگونه پتلون لباس چسپ محسوب می‌شود؟ به‌رصورت این ماده مبهم است و می‌تواند ضمن اینکه پوشش زنان را محدود و آزادی‌های شخصی را سلب کند، مورد سوء استفاده «محتسبان» نیز قرار گیرد.

1. پوشاندن صورت زن: در ماده ۱۳ فقره ۱ و ۲ پوشاندن تمام بدن زن به عنوان «ستر عورت» و «حجاب» تأکید شده است. پوشاندن صورت نیز به خاطر ترس از افتادن در «فتنه» ضروری و فرض خوانده شده است: «ستر تمام بدن زن لازمی است. پنهان کردن روی زن به سبب ترس از فتنه ضروری است.» در این ماده و ماده سیزدهم فقره پنجم نیز پوشاندن صورت زن، حجاب و واجب خوانده شده است؛ در حالی‌که تعریف‌های مختلفی از حجاب اسلامی در منابع معتبر اسلامی ارائه شده است. همچنین در اینجا مشخص نشده که «فتنه» به چه چیز گفته می‌شود. احتمال افتادن در «فتنه» باعث این نمی‌شود که حکم این چنینی صادر و زن مجبور به پوشاندن صورت خود گردد. علاوه بر آن ممکن است از هزاران نفر یک نفر به دلیل داشتن غرایز شهوانی در دام هوس بیفتد، بنابراین چگونه می‌توان حکم کلی صادر کرد که تمام زنان به خاطر مشکلی روانی و شهوانی که در یک مرد وجود دارد، تمام صورت خود را بپوشانند؟ از این‌رو باید گفت که این حکم نیز مهمل است.

2. پوشاندن صدای زنان: در فقره سوم همین ماده می‌خوانیم: «صدای زنان (بلند خواندن آهنگ‌ها، نعت‌ها، قرائت در مجمع عورت است.» طبق این حکم زنان نمی‌توانند آهنگ بخوانند و موسیقی اجرا کنند. حتی نعت که توصیف پیامبر می‌باشد و یا خواندن قرآن به صدای بلند در جمع - جمع زنانه باشد یا مردانه - بر زنان ممنوع شده است. بدین ترتیب زن نمی‌تواند سخنی با آواز بلند بگوید. این به معنای محروم ساختن زنان از هنر و موسیقی است. جالب است که صدای زنان در این ماده «عورت» خوانده شده است. در حالی‌که «عورت» مربوط به امور دیدنی است و شامل صدا - که امر شنیدنی است - نمی‌شود. آوردن احادیث و روایاتی که صحت و سقم آن‌ها روشن نیست نمی‌تواند دلیل صدق این حکم گردد.

3. نگاه کردن زنان به مردان بیگانه: در ماده چهارم فقره هفتم زنان از نگاه کردن بر بدن مردان بیگانه منع شده است: «نظر کردن مردان بالغ بیگانه به بدن و روی زنان و نظر کردن زنان بالغ به بدن مردان بیگانه حرام است.» در این ماده حتی زنان از نگاه کردن به مردان بیگانه منع شده‌اند. معنای این حرف آن است که زنان حق نگاه کردن به مردان بیگانه را ندارند. با اجرایی شدن این حکم زنان از رفتن با بازار، خرید و فروش، کار و کسب و تفریح و چکر زدن منع شده‌اند. بدین صورت زنان تنها در چارادیواری خانه حق زندگی دارند و تنها می‌توانند سقف و دیوارهای خانه خود را تماشا کنند. این حکم در حقیقت زنان را به مرگ تدریجی امر می‌کند. در واکنش به این قانون، مرکز فرهنگی و شماری از اهل افغانستان در مینه‌سوتا روز یک‌شنبه گذشته در شهر مینیاپولیس تظاهرات کردند. اشتراک‌کننده‌گان به آزادی زنان و مردم افغانستان تأکید کردند و از نهادهای بین‌المللی خواستند که طالبان را به رسمیت نشناسند.

لطفاً پیشنهاد یا نظرتان را با ما شریک

کنید

651-504-8170